

Arrest

nr. 215 093 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 31 juli 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juni 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 oktober 2018.

Gelet op de beschikking van 23 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. VANDENDRIESSCHE, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.
2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 9 oktober 2018 de grond meegegeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In de beschikking werd gesteld dat verzoeker niet tijdig heeft geantwoord op de vraag van de griffie of hij al dan niet een synthesememorie zal indienen en dat het ontbreken van het vereiste belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

3. Verzoeker richt op 20 oktober 2018 een schrijven aan de Raad waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting, om alsnog zijn visie kenbaar te maken, de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 december 2018 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij wijst erop dat zij op 19 oktober 2018 een kopie van een bewijs van aangetekende zending van 21 augustus 2018 aan de Raad heeft overgemaakt waaruit blijkt dat zij wel degelijk heeft geantwoord op de vraag om haar intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken. Hiernaar gevraagd stelt zij het originele bewijs van aangetekende zending niet te kunnen voorleggen en bevestigt zij dat zij op dit document de handgeschreven vermelding dat dit de thans voorliggende zaak 223 066 betreft heeft aangebracht. De voorzitter verduidelijkt dat de Raad de barcode van het voormelde bewijs is nagegaan in zijn register van inkomende post en tot de conclusie is gekomen dat de betreffende zending niet het thans voorliggende dossier, maar wel het beroep met rolnummer 223 065 betreft, dat eveneens werd ingesteld door de verzoekende partij. De verzoekende partij neemt inzage van het dossier in de zaak 223 065 en bevestigt dat de conclusie van de voorzitter correct is. Zij besluit dat zij in de gegeven omstandigheden niet anders kan dan zich naar de wijsheid te gedragen. De verwerende partij heeft bij dit alles geen opmerkingen.”

5. Nu verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigt dat de kopie van het bewijs van aangetekende zending van 21 augustus 2018 dat hij als bijlage bij zijn verzoek tot horen van 20 oktober 2018 heeft gevoegd, de zaak met algemeen rolnummer RvV 223 065 betreft en geen betrekking heeft op de huidige zaak en stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen, blijft de inhoud van voormelde beschikking overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA